

Posen en evidència a Girona el «miracle» d'estar descobrint l'obra de Fages de Climent

Els ponents de la taula rodona organitzada ahir a la Casa de Cultura van atibar a comparar-lo amb Shakespeare

● EVA VÁZQUEZ / Girona
Carles Fages de Climent va ser en vida un poeta desconegut, amb una obra amb prou feines publicada i difosa, que els cercles intel·lectuals no van dubtar a qualificar de menor

tot i no havent tingut ocasió ni interès de llegir-lo. Però aquesta incomprensió, en lloc d'abatre'l, va acostar-lo més als amics, «el seu veritable caliu», i «va esmussar-li l'enginy». Ho va dir ahir el seu fill Pere-Ignasi Fages en la taula

rodona organitzada a la Casa de Cultura de Girona per recordar un poeta oblidat durant dècades i que en l'acte d'ahir Pep Cruz, un dels primers a reivindicar-lo, a finals dels seixanta, va acabar comparant amb Shakespeare.

«Parlo des de la passió, no des del coneixement», va dir l'actor Pep Cruz per disculpar la fogositat amb què, després de recitar un dels poemes de Fages de Climent, havia exclamat exultant: «És el nostre Shakespeare!» Amb la sala plena a vessar, enmig de centenars de persones assegudes, dretes, recolzades a la paret o traient el cap per la porta per poder escoltar els tertulians, la disculpa de l'actor gironí gairebé no calia. De fet, uns moments abans, l'escriptor Narcís-Jordi Aragó, tot i que en un to més ponderat, havia considerat que el *Somni del cap de Creus* del poeta empordanès és un dels grans poemes èpics de la literatura catalana, al costat del *Canigó* de Verdàguer i el *Montserrat* de Sagarra. El fill petit del poeta, Pere-Ignasi Fages, agraït per l'entusiasme dels seus veïns de taula, va regalar-los la frase que el seu pare solia pronunciar sempre que arribava a la ciutat: «Girona no és menys bella a la tardor que Venècia a la primavera.»

La categoria literària de l'autor de *Les bruixes de Llers* va ser elogiada, admirada i comentada pels tres ponents de la taula rodona, moderada pel també entusiasta Joan Ferrerós, però la principal vehemència la van reservar per recordar que no ha estat fins al 2002, en què s'ha com-

Més d'un centenar de persones van omplir ahir la sala de la Casa de Cultura on es va celebrar la taula rodona. / MANELLADÓ.

memorat el centenari del poeta, que la seva obra ha començat a ser recuperada i que s'ha descobert l'autèntica dimensió amb l'exhumació dels abundantíssims textos inèdits. Per Pep Cruz, el reconeixement ha arribat tard perquè «aquest país tot just acaba d'emprendre el procés de redreçament i normalització», però Aragó va veure també la part positiva d'aquest llarg greuge: «Poder descobrir encara avui inèdits de Fages de Climent i llegir-lo com un contemporani és un miracle.»

Temps i somni en dotze escultures

E.V.
● A l'entrada mateix de la Casa de Cultura, als replans de les escales, a la porta de la biblioteca, repartides per tot l'edifici, les escultures de Manel Palahí homenatgen Fages de Climent amb la mateixa naturalitat amb què els núvols sobre la plana empordanesa fan de precís comentari de la tramuntana que els escampa. No són peces creades expressament per a aquesta intensa celebració del centenari del poeta que ha organitzat la Casa de Cultura de Girona, però els fragments de l'obra escollits per acompanyar-les s'hi acoblen com si tots dos, poema

i escultura, haguessin estat destinats a complementar-se. El temps, el somni, l'amor i el desig dels poemes de Fages de Climent ressonen en la fusta envellida, les planxes de ferro, les construccions aèries de Palahí, però també la ironia, la irreverència juganera, l'entremaliadura del poeta s'escolen entre les formes de l'escultor. L'exposició de les dotze peces que Manel Palahí ha instal·lat als espais de pas de la Casa de Cultura es va inaugurar ahir coincidint amb la taula rodona sobre la relació entre Fages de Climent i Girona i amb el recital dels cantautors que han adaptat alguns dels seus poemes.